

Η ΤΑΝ μόνη στο δωμάτιό της, γιατί ΄δωσε τόσο μόνη, τον τελευταίο καιρό ...

Στά χέρια της κρατούσε μία έφημερίδα. Ήταν λιγάκι παλιόκαινο αυτό, γιατί είχε τόσο καιρό να πάει στο χέρι της έφημερίδα.

Σε μία στιγμή έγινε χατάζιοι. Ή καρδιά της χροτούσε δυνατά, τόσο δυνατά, ώστε της έφανε τον. Γιατί έτσι γίνεται, ανάμεσα στις άτελειες, μενοπολημένες στήλες της έφημερίδος, είχε ξεσηχώσει κάποια στα νότια της, το λοιπόν με υπερά-νομά στοιχεία, το όνομά της : «Μαρία ΄θανό β'νας. Περίεργη. Γιατί είχε τόμα τόσο καιρό να ιδή το όνομά της στην έφημερίδα ...

Ξαναδιάσσε :

Ή ξεπαρτίσι "Αννα Πετρούνα, ή καινούρια χορεύτρια του Βαριετέ, έχει φιλολογουμένως εξαιρετικό ταλέντο. Χορεύει στο υπαλλέτο σώφωνα με την πιο σοφιστάτη Ρωσική παράδοση, άλλα χορεύει και το βάλς σαν γνήσια Βιεννέζα και τόσο "Ισπανικός χορός σαν άληθινη Σπανίδα. Δεν έχει παρά έναν μόνα πρόδρομο στην τέχνη της : την Μαρία ΄θανόβνα, την άσημειωμένη πια τόμα χορεύτρια της παλάδας έκείνης φράσης εποχής...

Ή έφημερίδα έκανε από τό χέρια της παλαιάς χορεύτριας. Ποιά ήταν αυτή ή "Αννα Πετρούνα, την όποια τοκοίσιαν να συγχρίνον με τό της ; Έκλεισε για μία στιγμή τα μάτια της και Ξαναείδε τον έαυτό της, όπως ήταν άλλοτε, έπάνω στη σκηνή, μέσα στα φώτα, στα μπράτσια, στα λουλούδια. Φορούηζε τό χειμωνοτήματα, τους ένδοξους σκουός του κοινού, τις άνθοδίσες και τό δάμα των βασιωτών της... Τώρα πια δ'ι, από είχαν περάσει. Χρόνια δόξαπλα είχε να τό Ξαναίδη, λέν της τό θούαινα, τόμα μερικές φωτογραφίες, που είχε στο δωμάτιό της, μερικές παλιές τομιάτες, που έβραζε άνοιμα στα βήθη του μεγάλου μπλουζής της. Τώρα μία "Αννα Πετρούνα άντέλλει έπάνω στη σκηνή του Βαριετέ. Ποιά ήταν αυτή ή "Αννα Πετρούνα ; Ή γροαιμένη χορεύτρια θέλμας να την ιδή, έφανε να την ιδή ...

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΔΟΓΙΧΝΙΑ

ΤΗΣ ΕΥΑΣ ΜΑΡΑΝ

Όταν, το ίδιο βράδι, ή Μαρία ΄θανόβνα μπήκε στο θεατήριό της, ή αίσια είχε κόλας φουφή. Ή παλαιά χορεύτρια κωτάζε με άληθιστο αίσια στη σκηνή. Το πρόγραμμα, που κρατούσε στο χέρι της, έφανε :

1.-"Αννα Πετρούνα, "Αρχαιοελληνικός χορός.

Αυτή λοιπόν ήταν ή "Αννα Πετρούνα, αυτή που χόρευε έκείνη τη στιγμή. Εδώ έξ άρχις άντελήθη μία μεγάλη διαφορά μεταξύ αυτής και της νεαρής χορεύτριας. Ή "Αννα Πετρούνα ήταν γνήσι, Ξανόβνα, αλλά, ναίρα ναίρα. Χόρευε όπως πορευοιται από όμοια ή "Αννα Πετρούνα. Κάπως φηφά άνοιμα, αυτό ήταν άληθινα. Μά ήταν τόσο νέα και έδειχνε τόσο έβανότητα, τόσο τέχνη, ώστε ή έφημερίδα είχε έδωρο : Είχε ξεσηχαστό που γματι τάλάντο αυτή ή νεαρή χορεύτρια, που ζεινι ή στιγμή, με τον πλαστικό άσπλο χορό της θούεξ μερικές παλαιότητες, που βίωσκονε σημερα στα άρχια "Ελληνικά άρχια...

Ό έπόμενος χορός ήταν ένα Βιεννέζο βάλς. Όλος ό κόσμος τό ήξερε αυτό τό βάλς, όπως ή χορεύτριας τό χόρευαν, γιατί ήταν ένας χορός, στον οποίο μπροσούαν να δείξουν όλη την έβανότητα τους, στις κινήσεις, στην έξαρσι. Και ή Μαρία ΄θανόβνα έπίσης τό χόρευε πολύ σγχαυτό αυτό τό βάλς. Μά, αυτή ή Πετρούνα τό χόρευε κάπως διαφορετικά, κάπως πιο... πιο Βιεννέζο. "Α, ή Βιεννέζα ! Ή Μαρία ΄θανόβνα φηφάται τις μέρες που έφανε στην όμορη, στη γοητευτική πόλι του Δοναβιάς. Και θυμωταν έπίσης έναν νεαρό άξιωματικό, Ξανόβνο, με καταγάλανα μάτια, που είχε γροισίσι έκεί. Τι να έφανε τόμα έκείνος ό Ξανόβς άξιωματικός με τό καταγάλανα μάτια :

Ή Μαρία ΄θανόβνα είχε τόσο πολύ βοηθητή στις ανάμνησεις της, ώστε δεν κατάλαβε ποτέ τελείως έπάνω στη σκηνή το Βιεννέζο βάλς και τότε άρχισε ό "Ισπανικός χορός. Ή "Αννα Πετρούνα χόρευε τόμα ένα αμολοκίος, μία και ή Μαρία ΄θανόβνα είχε χορεύει έπίσης τόσο καιρό της τό αμολοκίος. Για πρώτη φορά, στο μεγάλο τοκοίνο που είχε κάνει στην Λιμερική, έπαιτα στην "Ιταλία, έπειτα στην Πετρούπολι...

"Α, στην Πετρούπολι ! Έκει ήταν ή άποδοσις της... Τι έποχη, Θεέ μου ! Τι έποχη !... Μά τι ήταν αυτό πάλι : Ή Μαρία ΄θανόβνα άνετιόδοις έπάνω στο κάθισμά της. Έφανε κατάζιοι, άρχισε να τρέμει. Ή Πετρούνα είχε τελείωσει και τον "Ισπανικό χορό και τόμα ή όρχηστρα άρχισε ένα ασιάλο, καθητηκό κομμάτι. Μά τό κομμάτι αυτό ήταν ή ρομαντζα, ή διαί της ρομαντζα !... Για γάσι της την είχαν παθέσει, σ' αυτήν ήταν άσημειωμένη "Ολόκληρη

ση ή ζωή της, με τις φροσικές της τοκοιές, με τις έπιτυχίες της, με τους έφωτές της, ήταν κλεισμένη μέσα σ' αυτήν την ασιάλ, την καθητηκή ρομαντζα. Αυτή ήταν ή φροχη της, ή δόξα της. Κομμάτι άληθ χορεύτριας ός τόμα δεν είχε τοκοίσει να χόρευη αυτήν την ρομαντζα !...

Και τόμα, αυτή ή "Αννα Πετρούβνα, την χόρευε έκεί, έμφορος της ! Ή καρδιά της γροαιμένης χορεύτριας άρχισε να χροιά και πάλι, όπως χροιάσε τό άπογευμα, δυνατά, τόσο δυνατά, ώστε της έφανε τον. Ήταν μεγάλο τό πλήγμα, ήταν κάτι που δεν μπορούσε να τό άποκείνη. Όποτε αυτό έκεί το κορτίσι, που είχε τη νεότητα, την άμορφιά, τη ζωή, τον θούαμο έμφορος του, έφανε να της πλέρη ός και αυτή την ρομαντζα της άνοια ; Ή παραχη της έφανε στο άπογευμα. Δεν μπορούσε ούτε στιγμή πια να μείνη σ' αυτό τό θέατρο, δεν ήθελε να ιδή τίποτε, να άνοιξη τίποτε. Έβανε να σηωθή και να φύγη... Μά την ίδια στιγμή της φάνηκε πως έβρασαν με μιάς όλα τα φώτα μέσα στην άδεια, πως σταμάτησε με μιάς και ή όρχηστρα και ό χορός, πως σταμάτησαν όλα με μιάς και πως όλον έκείνον τον άμορικό, τον ρομικό θούοφο, τον διεδέρθη άπότομα μία άέτορνη ασιάλ... Είχε λιποθύμησει...

Στην είσοδο του θεατήριου, έντοκοιόζι, ένας νέος τοκοιόνας με τον θούοφο, ήθελε να μη μέσα με κάδε τοκοί.

—Και άσως, έφανε να που είχετε κρατήσει θεά ! Σας τηλεφώνησα από την προεβια και μου άποτήρησε πως όλα είνε εν τάξει...

Ό έπάλιλλος του ήμετός ανεννοήσι. Ναί, είχε έδωρο, μά έφανε καχη ανεννοήσις, λάθος... Ό νεαρός διπλωμάτις, που ήταν πολύ γροιστός, Ένας από τους πιο ένδοξους διπλωμάτας της "Αννας Πετρούβνας, που δεν έβραζε ούτε ένα βράδι από τό θεατρο... Μία ζαρκιχή άποζοχισι, τον έβανε να άπογοιστή άποτομα. Και τόμα, έστρεξε έκεί, στην είσοδο του θεατήριου, με μία τεραστια άνθοδίσια από χέρι, γιατί τό θεατρο ήταν κατιόκοτο, γιατί δεν του είχαν κρατήσει θεά...

—Σας παρακαλώ και πάλιν να μιάς συγχωρήσετε. Δεν έπαύεζε, δεσποζος, ούτε μία θεσι άδεια... Έκτος είν...

Μία ζαρκιχή σκηνή ήρθε του έπάλιλλου.

—Άνοκός... Στο θεατήριό 9 είνε μία κενία μόνη. Περίμενετε μία στιγμή και, άν θέλησι να σας δώση ένα κάθισμα στο θεατήριό της...

Προτού άνοιμα πείσι ή αίσια, ό νεαρός διπλωμάτις άνέβηκε δύο-δύο τα σκαλιά και στάθηκε έμφορος στην πόρτα του θεατήριου 9.

"Ποια, πολύ διακριτικά, μανόινε την πόρτα, για να γίξη προητήτερα μία ματιά σ' αυτήν την κενία, στην όποια έφρόκτο να άποβήθη την παραζήλη του. Έμφορος στο διάζωμα του θεατήριου, κάπως γρομένη έπάνω στο κάθισμά της, είδε μία ήμισωμένη γενναία. Μά ήταν δυνατός ; Αυτή ή γενναία κοιούταν, ένδ ή "Αννα Πετρούβνα έφανε !...

Ό νέος έβανε ένα βήμα, παραξενευμένος, μέσα στο θεατήριό. Μά ήταν λίλησις, κατάζιοις πως ή γενναία έκείνη ήταν λιποθυμική, άνετιόδοι ή ! Τι έφανε να κάνει ; Να γροισί ; Να ήτρησι βοήθειαν ; Να διακοπή την παρατασι ; Προσεκτικά, τράβηξε προς τό πύο τό κάθισμά της, άρχισε να της τρέψη τό χέρι, τους κρατούρος, της έδωσε να μωρή τό λουλούδι του κρατούρος... Και πρόγματι, ή μεσοδιά τους την έβανε καλά. Σε λίγο ή άγνωστη γενναία άνοίξε τα μάτια.

Ή Μαρία ΄θανόβνα κωτάζε με έκλειψη χροής της, μόλις σπηλθε από τη λιποθυμία της. Ήταν μισοάληθιμη άκόμα, δεν καταλάβαινε καλά καλά τον βροιστό... Μά άχοριε τη μοισιχή, ήθελε τα λουλούδια, που ήταν έπάνω στα γροιστά της, να έφανε κενον. Έφανε όμοιο κομμάτι νέο, που έσοιθε έπάνω της... Όχι, μά ήταν ένα άσημιο άνοκο πως είχε τρυσίσι πια, πως όλα είχαν περάσει για αυτήν, πως μία άληθ χορεύη τη ρομαντζα της. Άνομοζιόσις τα μάτια της. Ό όμοιος νέος έσοιθε διαρκώς έπάνω της, με τό πρσσωπο του κοινού στο διαί της, ή μοισιχή έξαρκοιόδοις να της χροίδηε τα αυτιά, ή μεσοδιά των λουλούδιων χροισίσις στη ασιή της... Όχι, ήταν ένα άσημιο άνοκο...

Χαιρογέλασε, και ό νέος της χαιρογέλασε π' αυτός. Σημώσε τό χέρι της και τό έφανε στο κεφάλι του, του χροίθε έλαφρά, τρυφερά, τα μαλλιά. Έκείνος την άμνη να κενό, τι ήθελε, κατάζιοις πάντα, αέ προσκαθάντας να χαιρογέλαση. Και για τόμα λεπτά της έσας, έσπασε να τρέψη ή αίσια, ή Μαρία ΄θανόβνα Ξανάβρασε, μέσα από φώτα, στη μοισιχή, στα λουλούδια, έχοντι : πάλι της ένο άμορικό νεο, την παλιά της ζωή...

